

Дані про авторів

Колодійчук Анатолій Володимирович,

к.е.н., доцент, Ужгородський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

e-mail: kolodiychuka@i.ua

Важинський Федір Анатолійович

к.е.н., старший науковий співробітник ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України

e-mail: vazyn@i.ua

Data about the authors

Anatoliy Kolodiychuk,

PhD, Associate Professor of Uzhgorod Trade and Economic Institute of the Kyiv National Trade and Economic University

e-mail: kolodiychuka@i.ua

Fedor Vazhynskyy,

Ph.D. of Economics, Senior Researcher, Dolishniy Institute of Regional Research of the National Academy of Sciences of Ukraine

e-mail: vazyn@i.ua

УДК 339.188.4

<https://doi.org/10.5281/zenodo.6957308>

ЗАПІЩА Г.М., ПИСАРЕНКО В.В.,

ЛИШЕНКО М.А., КУКСА І.М.

Моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації

Актуальність теми дослідження. Дослідження питання моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації обумовлюється відсутністю єдиного підходу до реалізації алгоритму даного процесу.

Постановка проблеми. Важливість капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу доводить роль підприємств реального сектору економіки у структурі господарського комплексу країни. Саме від розширеного виробництва в якому залежить економічне зростання. Крім того, при цьому досягається соціальний ефект, який проявляється у зростанні доходів населення через зростання заробітної плати працівників підприємств, які досягли зростання власної капіталізації, що обумовлює актуальність дослідження моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації.

Постановка мети і завдань дослідження – дослідити моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації.

Метод або методологія дослідження. В статті використано методи: монографічний, історичний, аналізу і синтезу, систематизації, класифікації й теоретичного узагальнення.

Презентація основного матеріалу (результати дослідження). За результатами аналізу фінансових можливостей забезпечення капіталізації підприємств реального сектору економіки України можна зробити висновок про те, що за умов посилення безпекової складової для відновлення економіки України першочерговою набуватиме проблема забезпечення реальної капіталізації промислових підприємств, що надає актуальності практичним рекомендаціям щодо удосконалення складу та структури виробничого капіталу підприємств переважно за рахунок власних можливостей.

Галузь застосування результатів. Результати дослідження можуть бути використані в практичній діяльності сучасних підприємств, організацій, установ для вдосконалення системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу.

Висновки за статтю. Доведено, що процес моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації має реалізовуватись у двох напрямках: по-

перше, нарощування капіталу внаслідок використання власних джерел фінансування, а по-друге, залучення вітчизняних та іноземних інвестицій. Чим вищий рівень конкуренції ринку, тим нижчим, за критерієм безпеки функціонування підприємства над ринком, є максимально і доцільно можливий рівень його капіталізації.

Ключові слова: моделювання, система, фінансово-логістичний менеджмент, капіталізація інноваційно-безпечний бізнес, маркетингові зміни, конкурентне міжнародне середовище, діджиталізація.

ZAPSHA H.M., PYSARENKO V.V.,
LYSHENKO M.O., KUKSA I.M.

Modeling of the financial and logistics management system of the capitalization of an innovative and safe business under marketing changes in the competitive international environment in conditions of digitalization

Relevance of the research topic. *The study of the modeling of the financial and logistics management system of the capitalization of an innovative and safe business under marketing changes in the competitive international environment in the conditions of digitalization is conditioned by the lack of a unified approach to the implementation of the algorithm of this process.*

Formulation of the problem. *The importance of capitalization of innovative and safe business proves the role of enterprises of the real sector of the economy in the structure of the economic complex of the country. Economic growth depends on expanded production. In addition, this achieves a social effect, which manifests itself in the growth of the population's income due to the increase in the wages of employees of enterprises that have achieved an increase in their own capitalization, which determines the relevance of the study of modeling the system of financial and logistical management of the capitalization of innovative and safe business under marketing changes in the competitive international environment in conditions of digitization.*

Setting the purpose and objectives of the study – *to investigate the modeling of the financial and logistics management system of the capitalization of an innovative and safe business under marketing changes in the competitive international environment in conditions of digitalization.*

Research method or methodology. *The article uses the method of monographic, historical, analysis and synthesis, systematization, classification and theoretical generalization.*

Presentation of the main material (research results). *Based on the results of the analysis of the financial possibilities of ensuring the capitalization of enterprises in the real sector of the economy of Ukraine, it can be concluded that under the conditions of strengthening the security deposit for the recovery of the economy of Ukraine, the problem of ensuring the real capitalization of industrial enterprises will become a priority, which gives relevance to practical recommendations on improving the composition and structure of the production capital of enterprises mainly due to own capabilities.*

Field of application of results. *The results of the research can be used in the practical activities of modern enterprises, organizations, institutions to improve the system of financial and logistical management of capitalization of innovative and safe business.*

Conclusions *on the article. It has been proven that the process of modeling the system of financial and logistic management of capitalization of innovative and safe business under marketing changes of the competitive international environment in the conditions of digitalization should be implemented in two directions: firstly, capital increase due to the use of own sources of financing, and secondly, the involvement of domestic and foreign investments. The higher the level of market competition, the lower the maximum and expediently possible level of its capitalization is, according to the criterion of the safety of the enterprise's functioning above the market.*

Keywords: *modeling, system, financial and logistics management, capitalization, innovative and safe business, marketing changes, competitive international environment, digitalization.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Важливість капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу доводить роль підприємств реального сектору економіки у структурі господарського комплексу країни, а саме: підприємства базових галузей економіки забезпечують основу для функціонування та розвитку підприємств інфраструктурних галузей, таких як транспорт, зв'язок, торгівля, банківська діяльність тощо, починається активізація інфраструктурної галузі, по-перше, у тому регіоні, в якому сконцентровано основну діяльність підприємства. Надалі – цей ефект поширюватиметься на сусідні регіони та охоплюватиме рівень усієї країни. Тому саме від розширеного виробництва в реальному секторі економіки залежить економічне зростання в країні. Крім того, при цьому досягається соціальний ефект, який проявляється у зростанні доходів населення через зростання заробітної плати працівників підприємств, які досягли зростання власної капіталізації, що обумовлює актуальність дослідження моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Зовнішні умови господарювання ринкових суб'єктів встановлюють мінімальний розмір капіталізації підприємств. Разом з цим можна припустити той факт, що зовнішнє середовище визначає також об'єктивно можливий максимальний рівень капіталізації. У процесі функціонування будь-якої ринкової системи внутрішні протиріччя неминуче накопичуються до певного рівня, яким ця організація невідворотно починає руйнуватися, тобто настає криза [3; 7; 8]. Під час вирішення проблеми капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації, можна зробити таке зауваження: нарощування капіталізації підприємства може бути безперервним процесом і має верхню межу показника. Це пов'язано, перш за все, з тим, що постійне зростання величини капіталізації підприємства супроводжується, як правило, збільшенням обсягів його діяльності, розширенням товарів підприємства на ринку, збільшенням

ринкової частки підприємства та, зрештою, посиленням уваги до підприємства з боку антимонопольних органів влади, конкурентів, які втрачають свої ринкові позиції, та суб'єктів, здатних до рейдерських захоплень перспективних підприємств. Отже, між об'єктивно максимальною величиною капіталізації підприємства і рівнем конкуренції існує зв'язок, і виникає проблема моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту [1–2; 4–6; 9–10], що у контексті розвитку сучасної системи менеджменту потребує подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) – дослідити моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Визначення величини капіталізації підприємства за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації передбачає, по-перше, встановлення форми вартості капіталу конкретного підприємства залежно від того, які фактори забезпечують її формування – товарна форма (промисловий капітал) та грошова форма (фінансовий капітал). Товарна форма вартості підприємства тісно пов'язана з поняттям «реальна капіталізація», що відображає вартість власного та залученого капіталу підприємства будь-якої організаційно-правової форми власності, що фізично відображається через активи підприємства.

Лише реальна капіталізація визначає дійсну вартість підприємства, тоді як інші різновиди капіталізації (ринкова, маркетингова) нарощують його ринкову вартість, яка зрештою може значно перевищувати реальну, яка підкріплена наявними активами підприємства [5]. Зростання реальної капіталізації в системі фінансово-логістичного менеджменту підприємства одночасно виступає як причина і наслідки його розвитку – основи майбутнього зростання та індикатора (кінцевим показником) зростання/розвитку підприємства.

Стратегічно значимим і вагомим задля забезпечення реальної капіталізації є управління матеріальними активами для підприємства з метою удосконалення прогнозування майбутнього руху основних фондів. Перелік впливових чинни-

ків складають обсяг інвестицій, середня кількість працівників та кількість підприємств загалом в країні. Вважаємо, що для встановлення впливу окремих факторів на формування виробничого капіталу підприємств реального сектору економіки в аспекті забезпечення зростання їхньої капіталізації точніше для прогнозування стане виявлення суто виробничих факторів, а також винахід напряму та сили їхнього впливу на головний показник за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації. До таких факторів відносимо: інвестиції в основний капітал, частину виробничих працівників у загальній кількості працівників, вартість готової продукції.

Готова продукція підприємства є чинником майбутнього обсягу основних фондів, адже управлінський вибір передбачає ухвалення виключно рішень, адекватних вимогам ринку. З цієї позиції, в умовах змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації, вартість готової продукції є наслідком попередньо сформованого ринкового попиту. Отже, небезпідставно слід прийняти вартість готової продукції однією з чинників, що визначає необхідний обсяг виробничого капіталу підприємства, – його основних виробничих фондів.

Розмежування основних засобів виробництва за віком їхньої експлуатації є доцільним у виробництві виключно кінцевої продукції. У поточних виробничих процесах, в яких на окремих одиницях обладнання виготовляються лише напівфабрикати або деталі (складові елементи) кінцевої продукції є дуже часто неможливим, з точки зору практичної реалізації, до того ж недоцільним, враховуючи різний внесок одиниць техніки у виробничому циклі, а через це – різну інтенсивність роботи і, як наслідок, нерівномірний ступінь фізичного зносу обладнання та викликану цим необхідність відтворення. Іншими словами, на великих підприємствах реального сектору економіки вікова структура основних фондів не виступає як важливий чинник майбутньої капіталізації підприємств. Тому при прогнозуванні капіталізації великих виробничих підприємств (у тому числі вертикально інтегрованих) увага буде приділена вартості основних виробничих фондів без урахування їх вікової структури.

До того ж потребує уточнення висловлювання про те, що використання застарілих технологій призводить до зниження рентабельності осно-

вної діяльності. Оскільки така позиція відповідає об'єктивним вимогам певних технологічних процесів, у яких використовується класична технологія виробництва. При цьому заміна застарілої техніки новою сучасною справді сприятиме зменшенню витрат робочого часу внаслідок скорочення часу на переналадження обладнання та його ремонт та, таким чином, зростання на цій основі продуктивності праці. Крім того, згідно з особливостями бухгалтерського обліку власного капіталу підприємства, організація виробництва на застарілих основних фондах іноді викликає необхідність дооцінки необоротних активів, яка збільшує при цьому власний капітал підприємства внаслідок зростання його додаткового капіталу, а саме дооціненого капіталу, який виступає одним із напрямків зростання власного капіталу. З цього приводу можна стверджувати, що в таких випадках створюються умови для розширення власних джерел забезпечення майбутньої капіталізації підприємства.

Таким чином, при моделюванні системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечної бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації можна виділити такі напрямки зростання власного капіталу підприємства, за рахунок чого забезпечується його капіталізація:

1. Зростання розміру статутного капіталу відбувається шляхом внесків до статутного капіталу підприємства. Проте власники підприємств неохоче вдаються до таких внесків, оскільки у разі виникнення у них вільних фінансових ресурсів вони, швидше за все, інвестуватимуть ці кошти в інші сфери бізнесу з метою перерозподілу ризику. Отже, збільшити розмір статутного капіталу можна за рахунок внесків сторонніх інвесторів. Однак цей варіант, як правило, не підтримується наявними власниками через перерозподіл структури власності між ними і, як наслідок, структури управління. Крім того, надходження нового власника призводить до труднощів організаційного характеру через необхідність перереєстрації підприємства. До того ж можна стверджувати про непривабливий інвестиційний клімат, щоб прогнозувати прихід іноземних інвесторів. Отже, можна дійти невтішного висновку, що зростання статутного капіталу є теоретичним, а чи не практичним засобом збільшення власного капіталу підприємства.

2. Зростання розміру додаткового капіталу відбувається за рахунок: продажу випущених акцій за ціною, вищою за номінальну; дооцінки активів підприємства; вартості необоротних активів, безоплатно одержаних підприємством від інших осіб.

Дооцінка активів підприємства збільшує виключно паперову вартість та не призводить до зростання реального фінансового покриття активів підприємства, а через це дооцінку оборотних активів не можна розглядати як додатковий капітал підприємства. Щодо двох інших напрямів зростання додаткового капіталу можна помітити, що за умов обмеженого кола фінансово стабільних та вагомих ринкових суб'єктів не є можливим із високою достовірністю прогнозувати практичну реалізацію заходів цих напрямів. Отже, можна дійти невтішного висновку про практичної обмеженості варіанти збільшення власного капіталу підприємства з допомогою зростання обсягу його додаткового капіталу.

3. Зростання розміру резервного капіталу стає можливим у разі збільшення відрахувань від чистого прибутку і може використовуватися на розвиток підприємства, внаслідок чого виступає як безпосередній метод забезпечення майбутньої капіталізації підприємства. Отже, є всі підстави стверджувати про необхідність нових нормативів відрахувань із чистого прибутку підприємства з метою збільшення його резервного капіталу та розширення на цій основі власних фінансових можливостей для забезпечення майбутньої капіталізації підприємства.

4. Зростання обсягу нерозподіленого прибутку – можливе у разі перегляду дивідендної політики підприємства, а саме скорочення розміру дивідендних виплат та збільшення при цьому розміру нерозподіленого прибутку з метою розширення власних фінансових можливостей для забезпечення стратегії зростання підприємства. Проте практична реалізація зміни дивідендної політики у напрямі скорочення дивідендних виплат нерідко стикається з труднощами існуючих власників. Через це можна зробити висновок, що зростання власного капіталу підприємства шляхом збільшення нерозподіленого прибутку не завжди може бути реалізовано на практиці.

Проаналізувавши напрями зростання власного капіталу підприємства в аспекті забезпечення його капіталізації за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах дід-

житалізації можна узагальнити, що з точки зору організаційних обмежень реалізації з боку власників підприємства та економічної доцільності реалізації найбільш достовірним є формування резервного капіталу та нерозподіленого прибутку у збільшених обсягах внаслідок зміни політики розподілу чистого прибутку підприємства.

Іншою вагомою проблемою моделювання системи фінансово-логістичного менеджменту капіталізації інноваційно-безпечного бізнесу за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації, яка потребує вирішення при забезпеченні майбутньої капіталізації підприємства, є визначення напрямків вкладення капіталу. Вважаємо, що першочерговими напрямками збільшення активів підприємства є нарощування основного капіталу та збільшення обсягів готової продукції підприємства. За інших рівних умов збільшення кількості основних засобів сучасного високотехнічного рівня виступає як фактор зростання виробництва, що, у свою чергу, призводить до зростання обсягів збуту продукції, розширення його ринкової частки та до необхідності розширення парку обладнання – тобто в такий спосіб зростає вартість активів підприємства, що дає підстави стверджувати про його капіталізацію.

Основою стратегії зростання підприємства є розширення активної частини його основного виробничого капіталу як фактора майбутньої капіталізації підприємства.

Між рівнем ринкової капіталізації підприємства реального сектора та ефективністю виробництва існує взаємозв'язок та взаємообумовленість. Так, ринкова капіталізація є наслідком ефективності виробництва, але водночас ринкова капіталізація є основою фінансової стійкості підприємства, що визначає майбутню ефективність його виробничої діяльності. Забезпечення розширеного виробництва стимулює розвиток ресурсних ринків та активізацію діяльності підприємств на етапі розподілу виробленої продукції. Крім того, капіталізація підприємств реального сектору економіки та наступне нарощування виробництва розширюють попит на продукцію суміжних підприємств. Збільшення обсягів виробництва зумовлює зростання податків, що формують доходну частину бюджету країни. Тобто можна стверджувати, що в за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах

діджиталізації першочерговим є поновлення та розвиток саме підприємств реального сектора.

Для забезпечення капіталізації підприємств в системі фінансово-логістичного менеджменту варто сконцентрувати увагу на нарощуванні кількості та якості виробничих факторів та удосконаленні виробничих процесів на всіх етапах виробничого циклу. Тому вважаємо, що за маркетингових змін конкурентного міжнародного середовища в умовах діджиталізації першочергово слід концентрувати управління підприємством на:

- нарощування виробничого капіталу як основи майбутнього зростання підприємства;
- стимулювання продажу готової продукції з метою забезпечення зростання виручки від реалізації та прибутку підприємства;
- удосконалення управління розподілом чистого прибутку на підприємстві з метою формування фінансових ресурсів для забезпечення майбутнього зростання;
- обов'язкове впровадження інновацій на формування якісної основи зростання капіталізації підприємства.

Особливої уваги в аспекті забезпечення реальної капіталізації заслуговує на таке джерело власних фінансових ресурсів підприємства як амортизаційний фонд. Розмір амортизаційних відрахувань залежить від первісної вартості основних виробничих фондів підприємства, яку підприємства здатні самостійно підвищувати чи зменшувати. Практика продажу виробничих машин засвідчує випадки продажу за обома варіантами. У разі коли підприємство купує технологічні машини за заниженою ціною, то в майбутньому воно відчує проблему недостатнього розміру амортизаційного фонду для повноцінного відновлення обладнання.

У протилежному випадку, коли підприємство вдається до підвищення вартості виробничого обладнання шляхом його дооцінки внаслідок добудівлі, модернізації, реконструкції чи технічного переозброєння, воно відчує проблему зростання собівартості продукції, що виготовлено із застосуванням цього комплексу обладнання, оскільки зростання вартості обладнання збільшує розмір амортизаційних відрахувань. Зростання собівартості неодмінно викликає зростання ціни реалізації продукції, яка за інших рівних умов викликає зменшення обсягу продажу та знижує імідж підприємства для споживачів. Таким чином, мож-

на зробити висновок, що будь-які зміни у вартості виробничого обладнання зрештою негативно відбиваються на майбутній капіталізації підприємства, оскільки не зміцнюють власну фінансову базу підприємства.

Висновки

Таким чином, за результатами аналізу фінансових можливостей забезпечення капіталізації підприємств реального сектору економіки України можна зробити висновок про те, що за умов посилення безпекової складової для відновлення економіки України першочерговою набуватиме проблема забезпечення реальної капіталізації промислових підприємств, що надає актуальності практичним рекомендаціям щодо удосконалення складу та структури виробничого капіталу підприємств переважно за рахунок власних можливостей.

Список використаних джерел

1. Ковтун О. А., Мостенська Т. Г., Остапчук А. Д., Гнатенко І. А. Моделювання тенденцій розбудови інноваційних кластерів у системі управління соціально-економічною безпекою національної економіки при прийнятті рішень щодо активізації зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу в умовах сталого розвитку. *Агросвіт*. 2021. № 21–22. С. 51–56.
2. Сахацький М., Запша Г., Дідур Г., Клочан І. Модернізація виробничо-господарської діяльності підприємств і фермерських господарств аграрного сектору в умовах інституційних трансформацій. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2021. № 5 (40). Р. 596–608.
3. Ходаківська О. В., Гнатенко І. А., Дяченко Т. О., Сабій І. М. Моделі підприємництва в умовах інноваційної економіки та економіки знань: управління ресурсами та витратами. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 15. С. 5–11.
4. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos-Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro-industrial production. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2021. Vol. 43. No. 1. P. 129–135.
5. Hnatenko I., Kuksa I., Prokopenko O., Naholiuk O. Management bases of modeling of business development state priorities: motivational-cognitive, socio-economic, stereotypical-behavioral factors. *Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки»*. Випуск 3. 2021. С. 58–64.

6. Kuksa I., Hnatenko I., Kolomoiets Y., Mykhailov S. Modeling of State Priorities of Management in the Conditions of Globalization: Financial, Technical–technological and Resource Aspects. *Економічні горизонти*. 2021. №1. С. 21–29.

7. Lyshenko M., Ustik T., Pisarenko V., Maslak N., Koliadenko D. Economic and marketing aspects of the functioning of small enterprises. Financial and credit activity: problems of theory and practice. 2020. Vol. 2. No. 33. P. 185–193.

8. Mayovets Y., Vdovenko N., Shevchuk H., Zos–Kior M., Hnatenko I. Simulation modeling of the financial risk of bankruptcy of agricultural enterprises in the context of COVID–19. *Journal of Hygienic Engineering and Design*. 2021. Vol. 36. P. 192–198.

9. Mazur N., Khrystenko L., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Puzyrova P., Rubezhanska V. Improvement of Controlling in the Financial Management of Enterprises. *TEM Journal*. 2021. Vol. 10. Issue 4. P. 1605–1609.

10. Stolyarov V., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Petchenko M. Optimization of material and technical supply management of industrial enterprises. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 2022. No. 3(189). P. 163–167.

References

1. Kovtun O., Mostenska T., Ostapchuk A., Hnatenko I. (2021). Modeling of tendencies of development of innovation clusters in the system of management of social and economic safety of national economy at decision–making on activation of foreign economic activity of subjects of agribusiness in the conditions of sustainable development. *Agrosvit [Agroworld]*, 21–22, 51–56.

2. Sakhatskyi M., Zapsha G., Sakhatskyi M., Didur G., Klochan I. (2021). Modernization of production and economic activity of enterprises and farms of the agricultural sector in conditions of institutional transfers. Financial and credit activity problems of theory and practice, 5 (40), 596–608.

3. Khodakivska O., Hnatenko I., Dyachenko T., Sabiy I. (2021). Models of entrepreneurship in terms of innovation economy and knowledge economy: resource and cost management. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid [Investments: practice and experience]*, 15, 5–11.

4. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro–industrial production. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 43.1, 129–135.

5. Hnatenko I., Kuksa I., Prokopenko O., Naholiuk O. (2021). Management bases of modeling of business development state priorities: motivational–cognitive, socio–economic, stereotypical–behavioral factors. *Visnyk Cherkas'koho universytetu. Seriya «Ekonomiczni nauky» [Bulletin of Cherkasy University. Economic Sciences Series]*, 3, 58–64.

6. Kuksa I., Hnatenko I., Kolomoiets Y., Mykhailov S. (2021). Modeling of state priorities of management in the conditions of globalization: financial, technical–technological and resource aspects. *Ekonomiczni horizonty [Economic horizons]*, 1, 21–29.

7. Lyshenko M., Ustik T., Pisarenko V., Maslak N., Koliadenko D. (2020). Economic and marketing aspects of the functioning of small enterprises. Financial and credit activity: problems of theory and practice, 2.33, 185–193.

8. Mayovets Y., Vdovenko N., Shevchuk H., Zos–Kior M., Hnatenko I. (2021). Simulation modeling of the financial risk of bankruptcy of agricultural enterprises in the context of COVID–19. *Journal of Hygienic Engineering and Design*, 36, 192–198.

9. Mazur N., Khrystenko L., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Puzyrova P., Rubezhanska V. (2021). Improvement of Controlling in the Financial Management of Enterprises. *TEM Journal*, 10.4, 1605–1609.

10. Stolyarov V., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Petchenko M. (2022). Optimization of material and technical supply management of industrial enterprises. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*, 3(189), 163–167.

Дані про авторів

Запша Галина Миколаївна,

д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту, Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Писаренко Володимир Вікторович,

д.е.н., професор, завідувач кафедри маркетингу Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

Лишенко Маргарита Олександрівна,

д.е.н., професор, завідувач кафедри маркетингу та логістики, Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Кукса Ігор Миколайович,

д.е.н., професор, професор кафедри економічної кібернетики і системного аналізу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця, м. Харків, Україна

Data about the authors

Halyna Zapsha,

Dr. Sc. (Econ), Professor, Head of the Department of Management, Odesa State Agrarian University, Ukraine, Odesa

Volodymyr Pysarenko,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Head of the Department of Marketing, Poltava State Agrarian University, Ukraine, Poltava

Margarita Lyshenko,

Dr. Sc. (Econ), Professor, Head of the Department of Marketing and Logistics, Sumy National Agrarian University, Sumy, Ukraine

Ihor Kuksa,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Economic Cybernetics and System Analysis Department, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, Ukraine